

affone den selv om det ellers maatte erkendes, at Baretægtsarresten, baade ved sin Langvarighed og maaste paa anden Maade, har tilføjet ham en saa stor Lidelse, at den er meget større end den Straf, som han itendes, og som der altsaa kun kan blive Tale om, at han skal affone.

Det er dette Forhold, som det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at forandre. Som det maaste vil erindres, har jeg flere Gange her i Tinget indbragt Lovforslag, som sigtede paa det samme som det her foreliggende. Der fremkom Indvendinger ved disse Forslags Behandling imod den Maade, hvorpaa de vare affattede; imod Tanken selv tror jeg ikke, at der fremkom nogen Indvending, undtagen maaste første Gang fra den højtærede Justitsministers Side; men det forekommer mig, at da vi kom tilbage til samme Sag i en følgende Samling, var den højtærede Justitsministers Indvending mod Tanken, om end ikke ganske bortfalden, saa dog i det mindste langt fra saa stærk, som den synes tidligere at have været, da Lovforslaget var affattet paa en noget anden Maade. Jeg har nu søgt ved Affattelsen af det foreliggende Lovforslag at tage Hensyn til de Bemærkninger, som ere fremkomne under Diskussionen af de tidligere af mig indbragte Lovforslag om det samme Emne, og det skal glæde mig, om jeg maatte have været heldig i saa Henseende; men jeg skal dog straks gøre opmærksom paa, at Teksten er jo saa kort, at fornødne Rettelser, naar man overhovedet gaar ind paa Tanken, let ville kunne foretages under Sagens Behandling her i Tinget. Der er dog en Henseende — og den skal jeg straks gøre opmærksom paa — hvori dette Lovforslag væsentligt adskiller sig, ikke alene fra Straffelovens § 58, men ogsaa fra de Lovforslag, som jeg tidligere har indbragt angaaende denne Sag. Denne Forskel er den, at efter § 58 er Betingelsen for at tage Hensyn til Baretægtsarresten blandt andet den, at den ikke kan tilskrives den skyldiges eget urigtige Forhold under Sagen. Dette vil altsaa sige, at han ikke maa være fremkommen med urigtige Benægtelser, vilblødende Forklaringer i andre Retninger o. s. v., som har forlænget Undersøgelsens Varighed. Dette har jeg troet at kunne se bort fra: I saa Henseende indeholder det foreliggende Lovforslag ikke den Regel, som findes i Straffelovens § 58, at det skal være en Betingelse for Afkortning i Straffen af Hensyn til den lidte Baretægtsarrest; at denne Arrest skal være ganske uforskyldt, i det mindste for saa vidt angaar hans Forhold, saa længe Sagen har staaet paa. Jeg har i Henhold til,

hvad der blev anbefalet mig af et ærede Medlem af dette Ting, det ærede Medlem fra Viborg (Klein), under tidligere Behandlinger af Sagen, taget Hensyn til den tytte Straffelovs § 60, og jeg har forsøgt at affatte Lovforslaget saa meget som muligt i Overensstemmelse med nævnte Lov. Ganske ordret at oversætte denne tytte meget koncise Lovtekst tror jeg ikke er gørkligt, i det mindste naar Lovformen skal være, som vi pleje at have den her; men jeg har holdt mig ganske til Tanken, og da ogsaa blandt andet til det, at det ikke behøver at være en Betingelse for, at Baretægtsarresten skal kunne komme den paagældende til Gode paa den Maade Lovforslaget tilsigter, at den fra hans Side er uforskyldt, for saa vidt der er Tale om hans Forhold under Undersøgelsen af Sagen. Naar jeg nu er kommen dertil, tror jeg ganske vist, at dette ikke vil finde for stor Modstand. Det er nemlig i Lovforslaget, saaledes som det er affattet, ganske overladt til Domstolene at bedømme, hvor meget af Baretægtsarresten der skal anses for en Afsoning af den Straf, som den paagældende findes at have for tjent. Naar man overlader dette til Domstolene, turde det ogsaa være billigt, at det, at den paagældende har begyndt med at fremkomme med unyttige Benægtelser, som han dog senere har maattet frafalde, og har afgivet en oprigtig og fuldstændig Tilstaaelse, ikke ligefrem bør være til Hindrer for, naar Baretægtsarresten har været meget langvarig og trykkende, eller med andre Ord, naar Domstolen finder, at det er billigt og retfærdigt, at da dette Baretægtsfængsel kan komme til Afregning ved det Straffeanvar, han ved Dommen findes at have forskyldt. I den Henseende er det foreliggende Lovforslag ogsaa noget forstelligt fra de tidligere af mig indbragte, at Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, forudsætter, at der af Dommeren i Dommen fastsættes, saa og saa stor Straf har den paagældende for tjent — det er saa Straffen — men at der tillige ved Siden deraf siges, at af denne Straf anses saa og saa meget eller den hele for at være affonet ved den af ham lidte Baretægtsarrest. Man faar derved, forekommer det mig, klarere frem, hvad Straf, den paagældende har forskyldt, og hvor meget der kan anses for affonet efter Dommerens Skøn i hans Straf, ved den af den skyldige lidte Baretægtsarrest. Det er ogsaa ganske det, der er gældende efter den tytte Straffelovs § 60, og det forekommer mig, at naar man overlader Afgørelsen deraf til Domstolene, som jo ere dem, der kende Sagen, og for saa vidt der